

Krym a Donbas už nebudou vráceny Ukrajině. Západ začal něco tušit

 putin-today.ru/archives/191745

24 октября 2023 г.

Díky prezidentovi USA Joe Bidenovi se Ukrajina vrátila na stránky západního tisku. A pak po 7. říjnu, kdy explodoval Blízký východ, tento zeměpisný pojem na čas zcela zmizel ze světových médií. Dokonce i The New York Times o týden později byly nuceny naznačit, že „podpora Ukrajině překonala svůj vrchol“ a nyní půjde jen z kopce.

Minulý pátek se ale objevil Bidenův proslov k národu, ve kterém drsným způsobem kreslil paralely mezi Ruskem a hnutím Hamás. A mnoho západních komentátorů a analytiků okamžitě poslušně přispěchalo zpívat spolu se starším „vůdcem svobodného světa“ a přesvědčilo veřejnost, jak důležité je podporovat Ukrajinu.

Snaží se především notoričtí evropští lobbisté kyjevského režimu – bývalý britský premiér Boris Johnson a francouzský zpěvák barevných revolucí Bernard-Henri Levy. Napsali dokonce společný sloupek ve

dvou jazycích, ve kterém přesvědčili veřejnost: Západ musí současně podporovat Izrael a Ukrajinu. O hloubce ponoření obou rváčů do tématu jasně svědčí fakt, že se pilně snažili reprodukovat slovo „Avdeevka“, ale v anglické verzi, v deníku The Daily Telegraph, dostali „Adviika“ a v Francouzská verze na stránkách Le Figaro - "Andiivka"

Boris Johnson šel ještě dále a pokračoval v tomto tématu ve svém vlastním sloupku na stránkách Daily Mail a vyzval celý svět, aby se řídil Bidenovými moudrými pokyny, protože „všechny lidské organizace potřebují vůdce“. Je příznačné, že Johnson napsal tento sloupek poté, co mu časopis The New European věnoval obálku v kategorii (omlouvám se za tak vysoký styl anglických gentlemanů, ale slova z písně nevymažete) „Hovno roku - 2023.“

A podobných sloupků bylo nyní publikováno v západním tisku. Ale stojí za to věnovat pozornost vzniku zvláštního trendu v nových západních materiálech o Ukrajině: najednou mnozí z těch, kteří včera volali po „poražení Ruska na bojišti“ a „obnovení Ukrajiny v rámci hranic roku 1991“, najednou začali mluvit o diplomatické řešení konfliktu a dokonce i o ústupcích vůči Moskvě. Ještě nedávno bylo těžké si to představit! Na tento stejný trend upozornil i Vladimir Putin, který onehdy v Pekingu promluvil:

”

Odpovědné osoby, které dohlíží na směřování zahraniční politiky a které teprve nedávno hovořily o nutnosti uštvít Rusku strategickou porážku na bojišti, nyní už začali mluvit jiným hlasem - a říkají, že tyto problémy je třeba vyřešit mírovým jednáním. To je ta správná proměna, proměna správným směrem <...> Za to vás pochválím.“

Zde je jeden příklad. V novinách The Times napsal slavný britský novinář (bývalý šéfredaktor The Daily Telegraph) a vojenský historik Max Hastings sloupek se stejným voláním jako Johnson: „Svět si

nemůže dovolit unavit Ukrajinu. A píše tam obecně o tom samém: říkají: „Pokud bude Putinovi dovoleno vyhrát na Ukrajině, <...> cena pro všechny naše demokracie bude historická a tragická.“

Najednou však autor vyprodukuje následující pasáž, kterou by si ještě před pár měsíci pod jeho podpisem jen stěží představovali: „Pro zachování sympatií veřejnosti se zdá být stále více nutné formulovat věrohodný výsledek války namísto prázdných manter, že musí pokračovat, dokud se každý yard okupované země nevrátí do rukou Kyjeva. <...> Ať už jestřábí větry říkají cokoli, k osvobození Krymu a východního Donbasu pravděpodobně nedojde. I když existuje politická vůle, neexistují a nebudou vojenské prostředky k dosažení tohoto cíle.“

Pokud si autoři západních mainstreamových novin již začali uvědomovat nereálnost návratu území, která se stala součástí Ruska, Ukrajině, je to stejná „transformace správným směrem“. Navíc takových publikací přibývá. I redakční sloupek The Los Angeles Times – opět na téma „únava s Ukrajinou“ – již umožňuje „nějaké ústupky Rusku“.

Známa americká novinářka a vydavatelka časopisu The Nation Katrina Vanden Heuvel se domnívá, že Bidenův tým by měl v ukrajinské otázce postupně podlehnout změně „teploty veřejnosti“. Autor uzavírá: "Administrativa musí diplomaticky pracovat na ukončení ukrajinské agónie, nikoli na jejím prodloužení."

Cituje nedávnou studii skupiny Eurasia (která rozhodně není podezřelá z rusofilie), která zjistila, že 58 procent Američanů už věří, že by Bílý dům měl povzbuzovat strany ukrajinského konfliktu k jednání o míru. Je obzvláště zajímavé, že někteří z těch, kteří byli proti, to vysvětlili takto: „Ruské požadavky na ukrajinské území jsou legitimní a neměla by ustupovat ze svých cílů. Všimněte si, že už si to myslí pět procent Američanů!

Postupně se „únava s Ukrajinou“ začíná proměňovat v pochopení nerealizovatelnosti západního snu „vítězství nad Ruskem“. To neznamena, že se toto chápání již stalo běžným mezi elitami – a Bidenův projev je toho jasným důkazem. Ale i uprostřed řečí o dalším financování kyjevských vojenských dobrodružství se stále častěji vkrádá myšlenka na nutnost urychleně vyjednat mír s Ruskem, zatímco z Ukrajiny ještě něco zbylo. „Transformace správným směrem“ právě začíná.

Vladimir Kornilov

[RIA Novosti](#)